

Güneşin Çocuğu İdi Bulutlar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Haziran 2021

Her düş'ü sen bildim aslında sensizliğin mizacıydı şiirlerde saklı olan ve saklandığım bir kuytu: ruhumu uyutandı dolunay ve ufkumda saklı yıldızların bir bir asıldığı darağacı.

Bir hutbe ise aşk,
Bir veda belki de kendine...
Çöreklenen hüznle yıkadım ben şiirlerimi:
Yüzümü imgeledim
Yüz vermedim karanlığa
Mizacı öfke doluydu rüzgârın
Renklerinse misliyle coştığı
Güneşin çocuğu idi bulutlar.
Bazense nal topladığım
Belki de nifak sokan karadan gözleri
Şehir vapurlarında saklı bir dumandım ben
Şehrin bacasından tüten bir yanığı belki de.

Her öpüp de başıma koyduğumda kutsal kitabı
Elbet şerh düşüyordum mutlu yarınlara
Şirk koşan kimse uzağında
Sevi dilinde karşılığı olmayan bir gözaltı
Ne de olsa kibirliydi acılarım
Bazen ortalığı karıştırdığım:
Ne isyan ne de zarar ziyan
Ne sabır ne şükür yüklüydü kimliksiz gölgeler
Bense mevsimin nabzını tutuyordum
Her baktığımda semaya
Her aktığında yaşlarım
Elbet feraha çıkacaktı yürekte saklı maruzatım
Bir renkse inancın seyrinde uzandığım
Bir Şimal yıldızı belki de peşine takıldığım.

Bir aruz vezni şahlanan
Damarlarımdaki kan ne ki?
Şarlayan iblisin isyanından kaçan
Elbet karşı durduğum kadar duracaktım da zalime

Küfreden kimse yaşayan mazluma
Kemikleşen acılar
Sökün eden geceden fırar eden bir yanım
Yarılanan yolda başa dönüp yeniden varacağım
Bir yaka gibi
Bazense yakamdan düşmeyen hüznün meali.

Naralar savuran ruhsuz güruhların şerrine okuduğum lanet
Nifak sokan kimse aşk ile sevgiye
Sararan yaprağın duası belki de
Düşüp de yollara
Düşmekse gözlerden
Hiç düşünmediğim kadar düşlediğim
Sancılı günde mazinin örtüsünü silkelediğim.

Gökte saklı bir kıvanç
Yürekten taşan avuç avuç
Köreltiğim yetmemişken
Kararan teninde gecenin
Kan çanağına dönmüş gözleri zalim rüzgârın
Yüreklere inettiği.
Rabbine sığınan her kul gibi belki de azıcık farklı
Korunduğuma binaen dilimden eksik etmediğim Besmele.